

EL GUARDÓ DE 2012

Enguany lliurem el primer dels Plats d'Art, elaborats per a l'ocasió per dos reconeguts artistes sabadellencs: el ceramista Lluís Clapés i el pintor Alfons Borrell.

El treball artístic s'ha pogut fer gràcies a la coordinació del Museu d'Art de Sabadell i amb la col·laboració de la Fundació "la Caixa".

LLUÍS CLAPÉS Sabadell, 1945

Lluís Clapés ha tingut un llarg i sòlid aprenentatge a l'Escola d'Arts i Oficis de Sabadell, certa relació amb Josep Llorens Artigas, el pas per Faenza, on va aprendre les tècniques químiques aplicades als esmalts, les terres i les engalbes, i les temporades passades a tallers de Suïssa, França, Dinamarca i Anglaterra. De tot aquest bagatge en poden treure ara profit els seus deixebles a l'Escola Illa de Sabadell, on ha treballat durant trenta anys com a professor.

Gran coneixedor de la ceràmica, ell no vol renunciar a res. Ha realitzat volums que podem considerar escultòrics i grans plafons en els quals incorpora el resultat d'investigacions personals de tipus conceptual i formal, i continua produint, podríem dir que majoritàriament, unes peces de formes i decoracions diferents i uns altres despullats de tota decoració.

ALFONS BORRELL Barcelona, 1931

Alfons Borrell és un dels més destacats representants de la pintura abstracta a Catalunya, un artista, en gran part, ocult. Apreciat i reconegut per la crítica més exigent, com també admirat i seguit per un grup cada vegada més ampli de coneixedors. Al llarg de més de cinquanta anys, Borrell ha treballat silenciosament i en solitari a Sabadell, on viu. Amb humilitat i rigor, ha realitzat una de les obres més singulars i radicals de la pintura contemporània, al marge de les modes passatgeres i dels nuclis de poder. Una obra extrema, que sempre ha mantingut, en la forma i en el color, una tensió i un fulgor sense parió.

SABADELL CIUTAT DE VALORS

EQUITAT
E2FORÇ
R3SPECTE
4MOR
OPTIMI5ME
C6NFIANÇA
AUSTERI7AT
LLI8ERTAT
RESP9NSABILITAT
I1OSPITALITAT

1a edició
1 d'octubre de 2012
Sabadell

Guardó a Sor Lucía Caram

i menció especial a l'Assemblea Municipal de Religions de la Paeria, Ajuntament de Lleida

SABADELL CIUTAT DE VALORS

Ajuntament de Sabadell

Teniu a les mans el resultat del 1r Memorial Àlex Seglers, fruit de la feina i reflexions compartides per moltes persones i institucions que creiem que tots junts podem fer el camí cap a una societat millor. Sabadell ha impulsat el Pacte pels Valors de la convivència, creient fermament que el camí ha d'estar impregnat dels valors del respecte, de l'esforç, de l'amor i la equitat, de la llibertat i l'optimisme, de la responsabilitat i l'austeritat, de la confiança i l'hospitalitat. Aquests valors són presents en les persones i en les seves accions, i només posant-los en pràctica, deixant empremta i reconeixent-los podem assolir aquest objectiu compartit. Sense dubte que el Memorial Àlex Seglers és una oportunitat per reconèixer la tasca extraordinària d'entitats i persones que, com ens va demostrar l'Àlex, dia a dia fan possible caminar cap a l'horitzó comú de la convivència.

Manuel Bustos
Alcalde de Sabadell

"Aquest memorial duu el nom d'Àlex Seglers. I l'Àlex Seglers és el meu germà gran. D'ençà que va marxar, no he deixat ni un dia de parlar amb ell. És cert, doncs, que les persones que estimem viuen en nosaltres. Ell va deixar tot un camí de valors en els seus anys de vocació professional: conferències, classes a la Universitat, llibres, manuals, projectes. Sempre vaig admirar la seva voluntat de feina. Però on més em trobo amb ell, on en gaudeixo més, és a l'altra cara de la lluna: a la intimitat del germà gran amb el germà petit. L'Àlex em va regalar el joc de la fantasia, la imaginació, va omplir la meua infantesa d'espurnes iròniques i màgiques. Aquests són els valors que van crear el nostre vincle. I per aquest cantó de la nostra relació vaig comprendre l'enorme talent que ell tenia. Diuen els savis que una persona ha d'escriure un llibre, tenir un fill i plantar un arbre. L'Àlex va escriure molts llibres, va tenir un fill meravellós, però no va tenir temps de plantar un arbre. Tan sols ens va deixar la llavor. Ara, a nosaltres, ens toca recollir-la, fer-la nostra i cuidar-la."

Txema Seglers
Germà d'Àlex Seglers

Generós, lleial, tenaç, voluntariós, sagaç, lliurat, apassionat, cultivat... Tot això, i més, era el professor Àlex Seglers. Però, l'Àlex, el nostre bon amic Àlex, va ser una persona que es va avançar al seu temps, mentre, paradoxes del destí, aquest temps se li escapava de les mans, minut a minut, per culpa d'un enemic silenciós amb el qual no va poder negociar. No obstant això, sí que ho va fer amb tot aquell que va voler escoltar, i, sobretot, amb els que tenien problemes o divergències per resoldre. I ho va fer sense importar-li el credo, tendència ideològica, raça o orientació sexual. Ben al contrari, mogut per la seva tan ingènua com enginyosa obsessió pel pacte, va obrir diàleg d'acostament allà on regnava el conflicte, ja sigui amb una bona copa de vi a la mà o descalç i assegut sobre la moqueta d'una mesquita de subsaharians. I sempre, sempre, amb un innat, exquisit i llaurat esperit universitari. Perquè va ser la universitat el motor de la seva existència, obrint els seus de vegades impermeables murs a la realitat que l'envolta, lluitant perquè es respirés a les aules la importància que el factor religiós té en la ment, en el cor i en el dret de la nostra societat. Alguns, amic l'Àlex, amb igual tenacitat i ingenuïtat, continuem amb teua herència.

Ivan Jiménez-Aybar
Professor de Dret Eclesiàstic de la UAB i amic de l'Àlex Seglers

1r MEMORIAL ÀLEX SEGLERS

El dia **6 de setembre de 2012** es reuneix el **Jurat del Memorial Àlex Seglers**, constituït d'acord amb les bases reguladores d'aquest memorial, publicades en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya, núm. 6132, del 21 de maig de 2012. L'integren el Sr. Jaume Lanaspá, director general de la Fundació "la Caixa"; Sr. Ivan Jiménez-Aybar, professor de la UAB; Sra. Mireia Solsona, diputada delegada; Sr. Adolfo Moreno, secretari general de la Federació de Municipis de Catalunya; Sr. Rafael de Yzaguirre, secretari general adjunt de l'Ass. Catalana de Municipis; Sr. Txema Seglers, germà d'Àlex Seglers; Sr. Mohamed Iqbal, de la comunitat Islàmica Camí de la Pau; Sr. Guillem Correa, secretari general del Consell Evangèlic de Catalunya; Sr. Sergi Gómez, monjo del Monestir Budista del Garraf; Sr. Joan Hernández, director del Grup de Treball Estable de les Religions (GTER); Sr. Àngel Castiñeira, representant de la Fundació Lluís Carulla; Sr. Jordi Serrano, rector de la UPEC, i el Sr. Quim Carné, regidor de Drets Civils i Ciutadania, que exerceix la presidència del jurat.

El Jurat té present el contingut de les bases del Memorial, que pren el nom d'un referent indiscutible en la **defensa de la llibertat religiosa i de pensament, del diàleg i dels valors de la convivència**. El present memorial és un reconeixement a persones i entitats que treballen per a la cohesió social a partir dels valors de la convivència, que fomenten el diàleg en la diversitat de creences i conviccions, que defensen els drets humans, en especial dels drets de les persones més vulnerables, que formulen un horitzó civil comú fonamentat en els principis democràtics compartits i amb un compromís social vers la millora de la nostra societat des d'una perspectiva ètica.

El Jurat constata la qualitat i idoneïtat de les candidatures presentades i, després de deliberacions, **acorda per unanimitat atorgar el 1r Memorial Àlex Seglers a:**

Sor Lucía Caram, monja dominica contemplativa, proposada pel Moviment Eumènic de Sabadell.

El jurat considera que la seva trajectòria personal recull l'essència de les finalitats del Memorial Àlex Seglers i del Pacte pels Valors, tant per la tasca realitzada pel que fa al diàleg interreligiós a la ciutat de Manresa i amb vincles amb altres municipis, com per la seva reconeguda tasca social dirigida cap als més vulnerables.

El Jurat vol expressar també com a **reconeixement**, amb el caràcter de finalista, fer una **mentió especial a l'Assemblea Municipal de Religions de la Paeria**, Ajuntament de Lleida.

GLOSSA A SOR LUCÍA CARAM

"Dominica contemplativa. Dicen que soy una monja inquieta e inquietante. Intento ser feliz y hacer felices a los demás."

Aquest és el text amb què Sor Lucía Caram es presenta a si mateixa al Twitter, en el qual té més de 4.500 seguidors i en el Facebook, més de 4.600 "m'agrada".

Aquesta dona, monja dominica del convent de Santa Clara de Manresa, nascuda a Tucumán (1966, Argentina) no deixa indiferent ningú. Viu amb passió el missatge de Déu, però es mostra crítica amb algunes estructures eclesiològiques que considera necessari modernitzar. Des del seu punt de vista l'Estat no ha de finançar l'Església. Manifestacions d'aquest tipus aixequen ampolles en alguns sectors. A ella no li fa res en absolut, ben al contrari, reafirma el seu esperit crític com un gran valor a potenciar.

Les seves opinions públiques respecte de l'avortament, l'ús del preservatiu, el paper de la dona a l'Església, les grans litúrgies i la solemnitat dels actes religiosos, la laïcitat de l'Estat en relació a la diversitat de creences, la vivència de l'Evangeli..., les explica amb una claredat i sinceritat meridiana en les diverses entrevistes en què ha participat. Una de molt aconsellable i divertida és la que li va fer el reporter Jordi Évole per al programa *Salvados*; us convidem a buscar-la al Youtube i gaudir-ne.

Ella ens diu que l'omple ajudar la gent a ser feliç. I no ho fa sola. És capaç de coordinar més de 100 voluntaris, que a través de la Plataforma d'Aliments de Manresa, que ha impulsat des de la Fundació Rosa Oriol, proporcionant lots alimentaris a més de 900 famílies que ho necessiten. La seva energia vital és tan gran que li permet impulsar projectes com el Mosaic de Salut Mental, dirigit a donar resposta a les necessitats socials, de lleure, d'inscripció laboral i comunitària de persones amb problemes de salut mental i addiccions. És remarcable també el seu paper com a impulsora del Grup de Diàleg Interreligiós de Manresa, que organitza periòdicament seminaris, pregàries i altres activitats interreligioses diverses, i de l'associació sociocultural La Xarxa de Manresa, que publica periòdicament una revista amb el mateix nom. L'any 2006 va col·laborar activament en l'organització del II Parlament Català de les Religions que es va celebrar a Manresa. L'impacte social i la incidència transformadora en el món local i proper de les seves accions són evidents.

L'abast de la seva activitat va més enllà de les terres catalanes. Com a persona amb un alt compromís social i un fort sentiment de pertinença, continua vinculada a la seva pàtria d'origen, mostrant la seva visió crítica respecte d'algunes accions dels governats argentins i a la vegada, solidàriament, a través de la Fundació Sos Tucumán, envia tones de material d'ajuda als sectors més desfavorits de la població argentina. Hi ha una característica en les seves accions que és d'allò més singular i engrescador; es tracta de la seva capacitat per comunicar i manifestar públicament els seus pensaments i inquietuds..., tant als mitjans de comunicació com fent ús de les noves tecnologies que tan presents estan avui dia entre la població. Ens sorprèn, per exemple, anunciant en el seu Facebook una sessió de *spinning* a Manresa per combatre la pobresa, una crida als seus col·laboradors a portar maletes que ja no facin servir o senzillament a escriure tuïts com aquests:

"Camino al Banco de Alimentos: La situación es dramática pero sumando esfuerzos multiplicaremos resultados."
"La libertad es una conquista del corazón y el camino de la felicidad."
"Todos podemos apoyar la libertad, la justicia y la paz. Esta es nuestra causa, la causa de la humanidad."

El treball de Sor Lucía Caram és innovador i transformador, és una llum il·luminant el camí cap a l'horitzó comú de la convivència. Volem agrair al Moviment Eumènic de Sabadell haver aportat aquesta esplèndida candidata a rebre el 1r Memorial Àlex Seglers, i estem convençuts que l'Àlex, des d'allà on sigui, estarà content i celebrant que ens haguem reunit tots nosaltres: família, amics, companys i institucions, per homenatjar-lo i per continuar contribuint a fer una societat millor.